

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อปลุกโชคที่หลับอยู่ของลูก การปลุกโชคของลูกหมายถึงการกลับมาเป็นนายของโลก
- คำถาม:** อาหารบำรุงใจที่ทำให้ลูกๆเช่นเดียวกับพ่อ?
- คำตอบ:** การศึกษาเล่าเรียนนี่คืออาหารบำรุงสำหรับสติปัญญาของลูกๆ สติปัญญาของผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในการศึกษานี้ทุกวัน นั่นคือ ผู้ที่รับประทานอาหารบำรุงนี้ทุกวันกลับมาจะมีสูงส่ง พ่อ พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาด ทำให้สติปัญญาของลูกๆ ฉลาดและสูงส่งเหมือนกับท่าน
- เพลง:** ฉันได้มาปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ เมื่อได้ยินเพลงบรรทัดนี้ ลูกที่แสนหวานควรชนลูกด้วยความสุข นี่คือเพลงทั่วๆไป แต่ไม่มีใครเข้าใจถึงสาระสำคัญของเพลง พ่อเท่านั้นมาและบอกลูกถึงความหมายของเพลงและคัมภีร์ ฯลฯ ลูกที่แสนหวานเข้าใจว่า ในยุคเหล็ก โชคของทุกคนหลับอยู่ ในยุคทองโชคของทุกคนถูกปลุกให้ตื่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลุกโชคของลูกที่หลับอยู่ให้ศรีมีแก่ลูกเพื่อสร้างโชคของลูก ท่านเท่านั้นที่ปลุกโชคของลูกๆ ท่านที่ลูกถือกำเนิด โชคของพวกเขาก็ถูกปลุกขึ้นมา หลังจากที่เกิดเกิดมา เขาก็มีสำนึกรู้ว่าเขาคือทายาท เป็นสิ่งเดียวกันกับที่นี้แต่สิ่งนี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆรู้ว่าโชคของลูกถูกปลุกขึ้นมาในทุกวงจรและแล้วสิ่งนั้นก็กลับมาหลับไหล เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ โชคของลูกก็ถูกปลุกขึ้นมา มีคำกล่าวว่า: มีอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ คำว่า “อาศรม” คือคำที่บริสุทธิ์ มีอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และในความแตกต่างของสิ่งนั้นก็มีความเชื่อของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่พูดว่า “อาศรม” กับบางสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ศาสนาของการครองเรือนเป็นของทุกคน สิ่งนี้จะอยู่ท่ามกลางบรรดาสัตว์ด้วยกัน สัตว์ทั้งหลายให้กำเนิดลูก แม้กระทั่งสัตว์ก็กล่าวว่าเป็นของศาสนาของการครองเรือน เวลานั้นลูกๆรู้ว่าลูกเป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ในสวรรค์ ลูกเคยเป็นเทพ การยกย่องของพวกเขาก็ร้องเป็นเพลงว่า: “เต็มไปด้วยคุณธรรม, 16 องค์สมบูรณ์เต็ม” ลูกก็เคยร้องเพลงนี้ด้วยตัวลูกเอง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เคยมีเพลงร้องว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ บราห์มา วิษณุและชางก้าถูกเรียกว่าเทพ พวกเขาพูดว่า: “ขอคาราวะต่อเทพบราห์มา” และแล้วเขาก็พูดว่า “ขอคาราวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า” เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงพูดถึงสิ่งนี้ด้วยศรัทธาที่มกมาย พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า “ขอคาราวะต่อเทพชางก้า” สำหรับชื่อว่า พวกเขาคิดว่า “ขอคาราวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า” และดังนั้นจึงมีความแตกต่าง ผู้นั้นคือเทพและผู้นั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่สามารถพูดว่าชื่อว่าชางก้าเป็นผู้เดียวกันและเหมือนกัน ลูกรู้ว่าแท้จริงแล้วลูกเคยมีสติปัญญาที่เป็นหินและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เทพไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน ตามละครแล้วลูกต้องลงบันไดมาสู่อาณาจักรของราวัน เวลานี้, จากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง พ่อผู้เดียวที่ฉลาดที่สุด เวลานั้นสติปัญญาของลูกไม่มีพลังเลย พ่อหนึ่งท่านนี้และทำให้สติปัญญาของผู้นั้นสูงส่ง ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง มีวัดที่สร้างให้แก่เทพเจ้าแห่งความศักดิ์สิทธิ์ พวกเขามีชุมนุม(มีรา) ที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครคือเทพเจ้าแห่งความศักดิ์สิทธิ์ ในความเป็นจริงแล้ว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ทุกคนสูงส่ง ท่านเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาด ความรู้ก็คืออาหารบำรุงสำหรับสติปัญญาของลูกๆ สติปัญญาของลูกถูกเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โลกนี้ลูกเรียกว่าป่าแห่งชางก้าหนาม พวกเขาได้ให้ความทุกข์แก่กันและกันมากแค่ไหน! นี่คือโลกที่ตาโมประธานของนรกที่สุด เรื่องราวที่น่ากลัวมากมายถูกเขียนเอาไว้ในการดูดาปูรานา สติปัญญาของลูกๆ เวลานั้นได้รับอาหารบำรุง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อาหารบำรุงแก่ลูก นี่คือการศึกษาล่าเรียน สิ่งนี้สามารถถูกเรียกว่าน้ำทิพย์ของความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่มีน้ำ ฯลฯ ทุกวันนี้พวกเขาเรียกทุกสิ่งว่าน้ำทิพย์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าน้ำของแม่น้ำคงคาคือน้ำทิพย์ พวกเขาล้างเท้าของรูปปั้นเทพด้วยน้ำนั้นและเก็บน้ำนั้นไว้และพูดว่านี่คือน้ำทิพย์ นี่เป็นบางสิ่งที่เข้าใจได้ด้วยสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน น้ำหนึ่งกำมินั้นคือน้ำทิพย์หรือน้ำของแม่น้ำคงคาที่ชำระให้บริสุทธิ์คือน้ำทิพย์? ผู้ที่ให้น้ำหนึ่งกำมินั้นไม่ได้พูดว่าน้ำนั้นจะทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงน้ำของแม่น้ำคงคาว่าคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเมื่อผู้คนตาย เขาควรจะมีน้ำของแม่น้ำคงคาบนปากของเขา พวกเขาแสดงให้เห็นว่าอรชุนยิงธนูและแล้วให้น้ำทิพย์ (น้ำทิพย์ออกมาจากตำแหน่งที่ลูกศรปักลง) ลูกๆไม่ได้ยิงธนูใดๆ มีหมู่บ้านที่พวกเขาสู้กันด้วยคันธนูและลูกศร ผู้ปกครองของสถานที่นั้นถูกกล่าวได้ว่าเป็นอวตารของพระเจ้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเป็นอวตารของพระเจ้าได้ ในความเป็นจริง มีเพียงสัตว์

กูรูที่แท้จริงเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน และเวลานี้ท่านจะพาดวงวิญญานทั้งหมดกลับไปกับท่าน ไม่มีใคร นอกจากพ่อที่สามารถพาลูกกลับบ้านได้ ไม่มีเรื่องของการหลอมรวมไปในธาตุแสง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว วงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไม่สิ้นสุด เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกซ้ารอยอย่างไร ไม่มีใครอื่นเข้าใจในสิ่งนี้ มนุษย์นั้นก็คือดวงวิญญาน, ไม่รู้จักพ่อของพวกเขา ผู้เป็นสร้าง ผู้ที่พวกเขาจดจำและผู้ที่เขาพูดว่า “โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” พวกเขาจะไม่พูดว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” กับพ่อทางร่าง พวกเขาใช้คำ “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” ด้วยความเคารพอย่างมาก เป็นพวกเขาร้องเพลงให้แก่ท่านว่า: “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข” ในด้านหนึ่งเขาพูดว่าท่านคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข และอีกด้านหนึ่ง เมื่อพวกเขาสัมผัสกับความทุกข์หรือเมื่อลูกของเขาตาย เขาพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ และพระเจ้านั้นเอาลูกของพวกเขาไป ท่านได้ทำอะไรลงไป? พวกเขาร้องเพลงยกย่องสรรเสริญพระเจ้า, แต่แล้วเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้น พวกเขาาก็เริ่มประณามท่าน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าให้ลูกนั้นแก่พวกเขา ดังนั้นถ้าหากท่านเอาเด็กนั้นกลับคืนไป ทำไมพวกเขาจึงร้องไห้เล่า? เขาเพียงจากไปเพื่อหาพระเจ้า ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง พ่ออธิบาย: ไม่มีความจำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญานต้องไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่งตามบัญญัติกรรมของเขา เพราะว่าผู้คนไม่มีความรู้นี้ พวกเขาจึงร้องไห้เป็นอย่างมาก รวากับว่าพวกเขาย่ำไปแล้ว ที่นี้พ่ออธิบาย: แม้กระทั่งถ้าแม่ของลูกตาย ลูกต้องกินฮัลวา ลูกต้องเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นของนั้นคือพ่อผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัดและไม่มีใครอื่น ลูกๆ ควรมีความสุขเช่นนั้น ลูกได้ยินเรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว ใช่ไหม? ทั้งหมดนั้นคือเรื่องโกหก ไม่มีเรื่องราวของความทุกข์ในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าลูกกำลังเอาชนะความตาย พ่อลูกเรียกว่าความตายที่ยิ่งใหญ่ ความตายเหนือความตาย ทั้งหมดกำลังทำให้ลูกเอาชนะความตาย สิ่งนี้หมายความว่าลูกจะไม่สัมผัสกับความตายก่อนเวลาอันควร ดวงวิญญานไม่สามารถมีประสบการณ์กับความตาย ดวงวิญญานทั้งร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งนั้นลูกเรียกว่าประสบการณ์ของความตาย ความตายไม่ใช่สิ่งอื่นใดเลย ผู้คนเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านั้น ทุกสิ่งเวลานี้อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ พ่ออธิบายว่า: กิเลสทั้งห้าทำให้สติปัญญาของลูกไม่ดีพอ ผู้คนมากมายไปที่บาตรินาท ฯลฯ ทุกวันนี้มีผู้คนไปถึง 2 ถึง 4 แสนคน แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งสำคัญก็ไปจาริกแสวงบุญที่นั่น ลูกไม่ไปที่นั่นและดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าบราห์มาภุมาริกกลายเป็นผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้า เพราะว่าพวกเราไม่ทำความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วลูกบอกพวกเขาว่าผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าคือผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้า ไม่มีใครรู้จักพ่อและเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าโลกของลูกกำพร้า พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันและกันเป็นอย่างมาก ทั้งโลกนี้คือบ้านของบาบา ใช่ไหม? พ่อมาเพื่อชำระลูกๆ ของทั้งโลกให้บริสุทธิ์ เป็นเวลาครึ่งวงจร มีโลกที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: ราชารามเป็นเช่นไร ปวงประชาของรามก็เป็นเช่นนั้น รามมั่งคั่งเช่นไร ปวงประชาที่มั่งคั่งเช่นนั้น ที่นั่นจะมีสิ่งใดที่ไม่ลูกต้องตามศีลธรรมจรรยาได้อย่างไร? พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าสิงโตและลูกแกะดื่มน้ำด้วยกันที่นั่น ดังนั้นราวันาลา จะสามารถมาจากไหน? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อผู้คนจากต่างแดนได้ยินสิ่งเหล่านั้นพวกเขาก็ขบขัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและเวลานี้ท่านกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูก โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ท่านจะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ผ่านแรงบันดาลใจหรือ? ผู้คนเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์เถิด!” ดังนั้นท่านต้องมาในบาร์ตอย่างแน่นอน แม้กระทั่งทุกวันนี้ ท่านบอกพวกเรา: “พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มา” ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาเท่านั้นที่มีความรู้ทั้งหมดนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ในคัมภีร์เป็นเรื่องราวที่โกหกทั้งหมด พวกเขากล่าวถึงชื่อของพระเจ้าวายาส พวกเขาพูดว่าเขาเขียนคัมภีร์ ที่วายาสเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้นี้คือผู้เป็นเทพวายาสเดียวและลูก ลูกๆ ของท่านคือสุขเทพ (ผู้ประทานความสุข) เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพ (ผู้ประทาน) ความสุข ลูกกำลังได้รับมรดกของความสุขของลูกจากวายาสชีวา ผู้เป็นครู (ชีวาจรรยา) ลูกคือลูกของวายาส ดังนั้นผู้คนจะไม่กลับมาสับสน ลูกถูกเรียกว่าลูกๆ ของชีวา ชื่อจริงของท่านคือชีวา เวลานี้พ่อพูดว่า: เมื่อชีพบาบา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว จงหยุดมองที่ร่างกาย ดวงวิญญานสามารถตระหนักรู้และดวงวิญญานสูงสุดสามารถตระหนักรู้ด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด ชีวา ท่านมาและชี้หนทางของการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ให้แก่ลูก ท่านพูดว่า: ฉันคือพ่อของลูกดวงวิญญาน ดวงวิญญานสามารถตระหนักรู้ ดวงวิญญานไม่สามารถมองเห็นได้ พ่อถามว่า: ลูกแต่ละคนตระหนักรู้ใหม่ว่าลูกคือดวงวิญญาน? บทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญานที่แสนเล็กเช่นนั้นเหมือนกับแผ่นเสียง ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญานนำร่างกายมาใช้ แรกเริ่มลูกเคยมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญานและแล้วลูกก็กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญานใช้ 84 ขาดิเกิด ไม่มีการสิ้นสุดของสิ่งนี้ บางคนถามว่าละครนี้เริ่มขึ้นเมื่อไร อย่างไรก็ตาม ละครนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีวันถูกทำลาย สิ่งนี้ลูกเรียกว่าละครโลกที่ไม่สูญสลายที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เหมือนกับลูกที่ไม่มีการศึกษาได้รับการสอน แต่ละดวงวิญญานอาศัยอยู่ในร่างกาย นี่คือน้ำสำหรับสติปัญญาที่เป็นหิน สติปัญญาได้รับความเข้าใจ บาบาได้

ทำรูปภาพขึ้นมาเพื่อลูกๆ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก นี่คือการตรึง: บราห์มา วิษณุและชางก้า เหตุใดบราห์มาจึงถูกเรียกว่าตรึง? พวกเขาพูดว่า: “เทพ เทพ เทพที่ยิ่งใหญ่” พวกเขาว่างเทพไว้ข้างบนเหนือสิ่งอื่น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น บราห์มาสามารถเป็นเทพได้อย่างไร? ประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่ที่นั่น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้และอธิบายแก่ลูกผ่านเขา พ่อทำให้ผู้นี้เป็นของพ่อ พ่อมาในชาติสุดท้ายในหลายๆ ชาติของเขา ผู้นี้จะทิ้งกิเลสทั้งห้าด้วยเช่นกัน ผู้ที่สละละทิ้งถูกเรียกว่าโยคีและฤๅษี เวลานี้ลูกกลายเป็นราชาฤๅษี ลูกได้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและเหตุนี้เองชื่อของลูกจึงเปลี่ยนไป ลูกกลายเป็นราชาโยคี ลูกทำสัญญา ชันยาสีละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและจากไปที่นี่สามปีและภรรยาอยู่ด้วยกันและสัญญากันว่าพวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลส สิ่งหลักคือกิเลส ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาคือผู้สร้างท่านสร้างโลกใหม่ ท่านคือเมล็ด สัจจะ ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความปีติและมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าการก่อตั้ง การทำลาย และการบำรุงรักษาเกิดขึ้นได้อย่างไร มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดอย่างรวดเร็วว่า: ลูกบราห์มา กุมาริจะนำมาซึ่งการทำลายโลก อัจชะ ขอให้เมล็ดดอกกุหลาบในปากของลูก(ขอให้สิ่งที่ลูกพูดกลายเป็นจริง) พวกเขาพูดว่าลูกคือเครื่องมือที่จะนำการทำลายมา, ลูกนั้นไม่มีความเชื่อในคัมภีร์ ในความเลื่อมใสศรัทธาหรือใน guru และที่ลูกเพียงแต่ฟังดาต้าของลูก อย่างไรก็ตาม พ่อเองพูดว่า: นี่คือการที่ไม่บริสุทธิ์และพ่อเข้ามาในเขา ไม่สามารถมีศรัทธาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ผู้คนเพียงแต่พูดซ้ำในสิ่งที่พวกเขาได้ยินมาจากผู้อื่น เป็นเหมือนกับข่าวลือเช่นนั้นที่บาร์ดได้กลับมาตกต่ำ และแล้วพ่อก็มาบอกลูกถึงสัจจะและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประกาศสิทธิในมรดกของความสุขของลูกจากพ่อและกลายเป็นเทพ (ผู้ประทาน) แห่งความสุข ให้ความสุขกับทุกคน เพื่อที่จะกลายเป็นราชาฤๅษี จงละทิ้งกิเลสทั้งหมด
2. การศึกษานี้คืออาหารบำรุงที่แท้จริง เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จงหยุดฟังข่าวลือและทำตามศรัทธา รับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น จงกลับมาเอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอด้วยชั้นสการ์ดังเดิมของลูกที่ปรากฏออกมาและกลายเป็นตัวของตัวเองความรู้นี้ ลูกๆ ผู้ที่ไตร่ตรองความรู้นี้และกลายเป็นตัวของตัวเองนั้นสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ การสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอคือชั้นสการ์ดังเดิมของชีวิตบราห์มิน คุณธรรมที่สูงส่งเป็นสมบัติของลูกเองและข้อบกพร่องเป็นสมบัติของมายา ลูกได้ละสิ่งเหล่านี้จากการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี เวลานี้จงหันหลังให้กับสิ่งนั้น อยู่ในตำแหน่งของลูกของการเป็นผู้ทรงอำนาจและลูกจะมีความสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีชั้นสการ์ที่เลวร้ายหรือไร้ประโยชน์จะกล้ำมาอยู่เบื้องหน้าลูก

คติพจน์: รักษาเป้าหมายของความสมบูรณ์พร้อมไว้เบื้องหน้าลูก และแล้วไม่มีแรงดึงดูดใดจะสามารถดึงดูดได้ แม้แต่ในความคิดของลูก

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่จะเอืดย่อน: ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความเป็นหนึ่งเดียวกันและศรัทธา กลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จ

สำหรับความเป็นหนึ่งเดียว รักษาเวทย์มนตร์ที่ให้โชคทางจิตวิญญาณเดียวไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันต้องให้ความเคารพและได้รับความเคารพ เก็บบันทึกสิ่งนี้เพื่อความเคารพจะกลายเป็นบันทึกแห่งความสำเร็จที่ไม่รู้จบ บนริมฝีปากของลูก ให้มีมนตราเพื่อความสำเร็จเพียงหนึ่งเดียว: 'ท่านก่อน' จงทำให้มนตราที่ยิ่งใหญ่นี้มั่นคงในจิตใจของลูก จบสิ้นการให้ความสำคัญกับตัวเองเป็นอันดับแรกในวิธีที่ถูกต้องและพิจารณาว่าตัวเองกำลังก้าวไปข้างหน้าเพื่อทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าก่อน จงก้าวไปข้างหน้าด้วยมนตราที่ยิ่งใหญ่ต่อไป และจงประสบความสำเร็จต่อไป จงให้มนตราและเวทย์มนตร์นำโชคนี้อยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ และเสียงกลองแห่งการเปิดเผยจะดังขึ้น